

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊວັນເດ ແອດເວນຕິສ ສະໄໝລາວໂອດີເຊຍ - ເລກທີ ຊາວຫົກ

Jeff Pippenger

2026-01-12

ເລກ ຊາວຫົກ

ສົງຄົມອາຍຸໃນພຣະທຳໂຢເອນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການທຳລາຍສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ
ນັບແຕ່ປີ 1863 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຈຳນວນສິ່ງເປັນສັນຍາລັກເຖິງຄຸນລັກສະນະສືບສະໜູນໃນພຣະອຸປະນິສັຍຂອງພຣະຄຣິດ.

ເຄຣດູບົມໃນສະຖານນະມັດສະການມີການປາກົດຂອງໃບໜ້າສືບສະໜູນ,

ແລະການປາກົດເຫຼົ່ານັ້ນສອດຄ່ອງກັບການແບ່ງອອກເປັນສີພາກຂອງອິສະຣາເອນບູຮານ

ເມື່ອພວກເຂົາຕັ້ງຄ້າຍອ້ອມຮອບສະຖານນະມັດສະການ.

ພວກມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວປະເສີດທັງສີດ້ວຍ.

ສ່ວນວ່າດ້ວຍລັກສະນະໃບໜ້າຂອງພວກເຂົານັ້ນ, ທັງສີຕົ້ນມີໃບໜ້າເໝືອນມະນຸດ,
ແລະມີໃບໜ້າສົງຄົມຂວາ; ທັງສີຕົ້ນມີໃບໜ້າຢູ່ດ້ານຊ້າຍ; ທັງສີຕົ້ນຍັງມີໃບໜ້າກອນຊື່ອີກດ້ວຍ.
ເອເຊກຽນ 1:10.

ແລະສັດຮ້າຍຕົວທຳອິດເປັນດັງສົງໂຕ, ແລະສັດຮ້າຍຕົວທີສອງເປັນດັງລູກງົວ,
ແລະສັດຮ້າຍຕົວທີສາມມີໜ້າເໝືອນມະນຸດ, ແລະສັດຮ້າຍຕົວທີສີ່ເປັນດັງນົກອິນຊື່ອີກລັງບິນ.
ພຣະນິມົດ 4:7

ພຣະຄຳພີ (Numbers 2) ພັນລະນາເຖິງ 12 ເຜົ່າ (ບໍ່ນັບເລວີ,
ຜູ້ທີ່ຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ລ້ອມຮອບພະພັກຕະພັນໃນທັນທີ) ວ່າໄດ້ຖືກຈັດລະບຽບເປັນສີຄ້າຍ ໂດຍແຕ່ລະຄ້າຍມີສາມເຜົ່າ,
ຕັ້ງຢູ່ທັງສີ່ທິດຫຼັກຮອບສະຖານບໍລິສຸດ, ແຕ່ລະຄ້າຍຢູ່ໃຕ້ທຸງປະຈຳຄ້າຍ, ໝາຍເຖິງທຸງ ຫຼືເຄື່ອງໝາຍສັນຍາລັກ.
ການຈັດວາງນີ້ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄູ່ຂະໜານທາງສັນຍາລັກ ໂດຍທຸກຄ້າຍຝ່າຍໂລກສະທ້ອນພຣະທຳໃນສະຫວັນ
ຊຶ່ງເກຣບົມເປັນຜູ້ພິກັດຮັກສາ.

ຢູ່ດາໄດ້ຫັນໜ້າໄປທາງຕາເວັນອອກ ໄປຫາຕາເວັນທຶກລັງຂຶ້ນ ຢູ່ທາງເຂົ້າຂອງສະຖານບໍລິສຸດ.
ທຸງປະຈຳຂອງຢູ່ດາແມ່ນສົງ ເພາະວ່າມັນເປັນຕົວແທນຂອງສົງແຫ່ງເຜົ່າຢູ່ດາ. ສອງເຜົ່າທີ່ຢູ່ກັບຢູ່ດາຄື
ອິສະຣາເອນ ແລະ ເຊບູລຸນ. ໃນນິມົດຂອງໂຢຮັນ, ສັດມີຊີວິດຕົວທຳອິດເປັນດັງສົງ
ດັງທີ່ເຄຣດູບົມຂອງເອເຊກຽນມີໃບໜ້າເປັນສົງ. ຣູບນ, ສັນຍາລັກຂອງມະນຸດ, ຢູ່ທາງທິດໃຕ້ ພ້ອມກັບ ຊີເມໂອນ
ແລະ ກາດ. ທາງທິດຕາເວັນຕົກແມ່ນ ເອເຟຣາອິມ, ພ້ອມກັບ ເປັນຢາມິນ ແລະ ມານາເຊ,
ໂດຍມີຊີວິດເປັນຕົວແທນ. ທາງທິດເໜືອແມ່ນ ດານ, ພ້ອມກັບ ອາເຊີແລະ ນັບທາລີ,
ໂດຍມີນົກອິນຊື່ເປັນຕົວແທນ. ຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງເຜົ່າຕ່າງໆກັບສີໃບໜ້າແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດໃນສະຫວັນ
ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນພຣະກົດຕື່ມທັງສີ່.

ມັດທາຍແມ່ນສົງໂຕແຫ່ງເຜົ່າຢູ່ດາ, ມາຣະໂກແມ່ນງົວຜູ້ຖືກຖວາຍບູຊາ, ລູກາແມ່ນມະນຸດ ແລະ
ໂຢຮັນແມ່ນນົກອິນຊື່ຜູ້ບິນສູງ. ພຣະຄຣິດໃນຖານະສົງໂຕແຫ່ງເຜົ່າຢູ່ດາ
ຊຶ່ງສຳແດງພຣະອົງເອງວ່າເປັນພຣະອົງຜູ້ປະທັບຕາ ແລະ ເປັນຜະນຶກພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ.
ໜັງສືມັດທາຍມີການອ້າງເຖິງໂດຍກົງຫຼາຍກວ່າເລື່ອງການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ
(12) ຫຼາຍກວ່າພຣະກົດຕື່ມອີກສາມເຫຼັ້ມລວມກັນ. ມັນຫ່າງກັນຫຼາຍຈົນທຽບບໍ່ຕົດ.

ພຣະທຳມັດທາຍເປັນຕົວແທນຂອງພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ລູກາ,
ຜູ້ຊົງເປັນນາຍແພດ,
ໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານຈາກທັດສະນະຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະພຣະບຸດແຫ່ງມະນຸດ,
ເພາະລູກາແມ່ນໃບໜ້າຂອງມະນຸດ. ມາຣະໂກໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະຄຣິດຂອງທ່ານຈາກທັດສະນະ
ຂອງເຄື່ອງບູຊາອັນເປັນການຖວາຍບູຊາ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດຊົງເປັນຕົວແທນ, ເພາະມາຣະໂກແມ່ນງົວ.
ໂຍຮັນແມ່ນນັກອິນຊິທີ່ໃຜບິນສູງ,
ຜູ້ຊົງໄດ້ນຳສະເໜີບັນດາສົງເລກຊຶ້ງຂອງພຣະເຈົ້າໃນການນຳສະເໜີຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະຄຣິດຂອງທ່ານ.

ເປັນສົງຄາມຄັນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຣະທຳມັດທາຍຕາມຫມັ້ນຖືກສຳແດງໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະອັນເປັນຄຳພະຍາກອນ.
ພຣະທຳມັດທາຍແມ່ນສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ,
ພຣະອາຈານແຫ່ງພຣະວັດຈະນະອັນເປັນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ຊົງນັບຄວາມລັບອັນອັດສະຈັນ,
ພຣະຜູ້ຊົງພາສາອັນອັດສະຈັນ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບຕາ ແລະ ເປີດຜະນຶກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ.
ພຣະເຢຊູຄືອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ແລະ ພຣະອົງຄືພຣະວັດຈະນະ. ພຣະທຳເຫມືອນທຳອິດຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່
ແລະ ພຣະທຳເຫມືອນສຸດທ້າຍຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່ແມ່ນພຣະທຳຄຳພະຍາກອນ.
ຄົນສ່ວນຫຼາຍຮູ້ຂໍ້ທັດຈິງນັກງ່ວກັບພຣະທຳພຣະນິມິດ, ແຕ່ພວກເຂົາອາດຍັງບໍ່ໄດ້ຕະຫນັກວ່າ
ພຣະທຳມັດທາຍແມ່ນອັນຟາຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່,
ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບໂອເມກາຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່. ມັນຕ້ອງເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດຈົບ,
ຊຶ່ງກໍຄືພຣະທຳພຣະນິມິດ.

ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາພົບເຫັນໃນພຣະທຳມັດທາຍ
ເສັ້ນຂະໜານຂອງເສັ້ນປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນປະຖົມມະການ
ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນບົດທີສິບເອັດເຖິງຊາວສອງ ນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນສົງຄົນໃດ
ນອກຈາກຄວາມຈິງທີ່ສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າມັດທາຍກຳລັງເປີດຜະນຶກຢູ່,
ສິບສອງບົດຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນປະຖົມມະການ, ມັດທາຍ ແລະ
ພຣະນິມິດ ບັນດານັກກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະ ສົງຄົນພວກເຮົາກຳລັງຊີ້ບອກກ່າວວ່າ ບົດທີຊາວສາມຂອງມັດທາຍ
ເປັນຕົວແທນຂອງການແຍກລະຫວ່າງຜູ້ມີບັນຍາ ແລະ ຜູ້ໃ່ຈ້າ ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ.
ວິບັດແບດປະການເໝືອນຜູ້ຄົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມ
ຊຶ່ງພົບຄູ່ຂະໜານໃນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຕົວແທນໂດຍແບດດວງວິນຍານ
ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງໜັງແສນສືໝັ້ນສືພັນ ຜູ້ທີ່ຂຶ້ນໄປໃນນາວາແຫ່ງຄວາມປອດໄພ. ເລກ 23
ເປັນຕົວແທນຂອງພະລາຊະກິດທີ່ໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນສະຖານະມັດສະການໃນສະຫວັນ ເມື່ອ 2300
ມື້ໄດ້ມາເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແລະ
ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນອີກຄັ້ງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ. ບົດທີ 23 ກຳລັງໝາຍຊື່ຄວາມຈິງນີ້.

ບົດທີຊາວສີ່ກົດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພຣະຄຣິດຟັງສັນສຸດການສົນທະນາຂອງພຣະອົງກັບອິດສະຣາເອນທີ່ກະບົດຫຼົ້ນໄປ
ບ ແລະໄດ້ອອກຈາກພຣະວິຫານຂອງຊາວຢິວເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ຈຳນວນ 24
ເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການປ່ຽນຜ່ານຈາກອິດສະຣາເອນບູຮານໄປສູ່ອິດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່
ຄືຈຸດສຳຄັນແທ້ໆໃນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຍືນຢູ່
ເມື່ອພຣະອົງຊົງນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງພຣະອົງໃນ ມັດທາຍ ບົດທີຊາວສີ່. ຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນ
ມັດທາຍ 24 ເປັນການສາທິດໂດຍພຣະເຈົ້າເຖິງວິທີການ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ”
ທີ່ຈະຈົບກ່າວເຖິງປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລໂຮດ ແລະເພາະສະນັ້ນ
ຈຶ່ງກ່າວເຖິງປະຫວັດສາດຂອງໜັງແສນສືໝັ້ນສືພັນຄົນດ້ວຍ. ຈຳນວນ 24 ຖືກນຳສະແດງໂດຍຄຣິດຈັກໃນ
ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບສອງ ຊຶ່ງຍືນຢູ່ເທິງດວງຈັນທະສະທ້ອນແສງສະຫວ່າງຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.
ເທິງສີສະຂອງນາງມິດາວສິບສອງດວງ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ 24

ເພາະນາງເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດທີ່ນຳໄປສູ່ການປະສູດຂອງພຣະຄຣິດ
ເມື່ອສິບສອງເຜົ່າຂອງອົດສະຣາເອນບູຮານຈະກາຍເປັນສິບສອງສາວົກຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່.
ໃນບົດທຳອິດສິບປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລໂຣຕ໌ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່
ຖືກນຳສະເໜີໄວ້. ແລ້ວຈົບມາເຖິງ ມັດທາຍ 25.

ເລກ 25 ເປັນສັນຍາລັກຂອງຊາວເລວີ ບໍ່ວ່າຈະດຶກຊີວິດ; ແຕ່ທີ່ສຳຄັນບໍ່ຍິ່ງຢ່ອນໄປກວ່ານັ້ນ
ມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງການແຍກອອກລະຫວ່າງຊາວເລວີທີ່ສະຫງວນຊາວເລວີທີ່ອື່ນໆ. ມັດທາຍ 25
ຊີ້ບອກໂດຍອາໄສພະຍານສາມປະການ ຫຼື ຄຳອຸປະມາສາມເລື່ອງ
ເຖິງຂະບວນການແຍກທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເລກຊາວຫ້າ. ແນ່ນອນ
ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຂອງພວກມົນເລໂຣຕ໌
ແລະຍັງເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຂອງໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນຄົນດ້ວຍ.
ປະຫວັດນັ້ນຄືປະຫວັດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຕະລັນແມ່ນທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ແລະ
ຄຳອຸປະມາເລື່ອງແກະກັບແບ້ແມ່ນການພິພາກສາຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.

ບົດທຳອິດຫົກເຖິງຊາວແປດຊີ້ບອກເຖິງປະຫວັດຂອງບັດສະຣາໄປຈົນເຖິງພະລາຊະກິດມອບໝາຍຂ່າວປະເສີດ
ຫຼັກການຖືກຄົງໄວ້ກາງແຂນ.

ແລະເຫດການໄດ້ກົດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ທັງໝົດສຳເລັດແລ້ວ,
ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ, ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າອົກສອງມືຈະເຖິງງານບັດສະຣາ,
ແລະບຸດແຫ່ງມະນຸດຈະຖືກມອບໄວ້ເພື່ອຖືກຕັ້ງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ມັດທາຍ 26:1, 2.

ບົດສະໝຸດຂອງຫຼັກໝູດຕ່າງໆໃນບົດທີ 26 ແມ່ນແຜນການຈະຂ້າພຣະເຢຊູໃນຂໍ້ທີ 3 ຫາ 5. ຕໍ່ມາ
ພຣະເຢຊູຊົງໄດ້ຮັບການເຈັບຕີທາງທາງໃນຂໍ້ທີ 6 ຫາ 13. ໃນຂໍ້ທີ 14 ຫາ 16
ຢູດາໄດ້ຊົງຂາຍພຣະຄຣິດດ້ວຍເງິນສາມສິບຫຼຽນ. ຈາກນັ້ນ ກໍ່ເຖິງບັດສະຣາກັບພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ ໃນຂໍ້ທີ
17 ຫາ 25. ໃນຂໍ້ທີ 26 ຫາ 29 ພຣະເຢຊູຊົງສະຖາປະນາອາຫານຄຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະໃນຂໍ້ທີ 30
ພຣະເຢຊູຊົງພະຍາກອນລ່ວງໜ້າເຖິງການປະຕິເສດຂອງເປໂຕ. ໃນຂໍ້ທີ 36 ຫາ 46
ພຣະເຢຊູຢູ່ໃນເກັດເຊມາເນ. ຂໍ້ທີ 47 ຫາ 56 ພຣະເຢຊູຖືກຈັບກຸມ, ແລ້ວໃນຂໍ້ທີ 57 ຫາ 68
ພຣະເຢຊູຢູ່ໜ້າຄຳຢາຟາ ແລະສະພາຊານເຮດຣິນ. ຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ທີ 69 ເປັນຕົ້ນໄປ
ການປະຕິເສດພຣະຄຣິດຂອງເປໂຕຖືກນຳສະເໜີໄວ້. ບົດນີ້ປະກອບດ້ວຍຫຼັກໝູດຈຳເພາະສິບປະການ
ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ບົດທຳອິດຈັດກຳໜົດເຄື່ອງໝາຍທີ່ໂດດເດັ່ນສິບປະການເຊັ່ນກັນ. ພຣະເຢຊູຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບິລາດ,
ຈາກນັ້ນຢູດາໄດ້ແຂວນຄຳຕົນເອງ, ຕໍ່ມາພຣະເຢຊູຖືກນຳໄປຍື່ນຕຳໜ້າບິລາດ, ຈາກນັ້ນບາຣາບາຖືກເລືອກ,
ບິລາດມອບພຣະເຢຊູໃຫ້ຖືກຕັ້ງກາງແຂນ, ຈາກນັ້ນພຣະອົງຖືກເຍາະເຍີ້ຍ, ຈາກນັ້ນການຕັ້ງກາງແຂນ,
ຈາກນັ້ນການສົ່ງພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ ຈາກນັ້ນພຣະອົງຖືກຝັງໄວ້
ແລະຈາກນັ້ນກອງຍາມທຶບມຸງສິບໄດ້ເປັນພະຍານ.

ບົດທຳອິດແປດມື້ພຽງແຕ່ສາມໝູດໝາຍ, ໂດຍທີ່ອັນທຳອິດແມ່ນການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ,
ຕາມມາດຕະຖານຂອງສະພາແຊນເຮດຣິນ ແລະຈາກນັ້ນແມ່ນພຣະບັນຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່.
ສາມບົດທີ່ມີຊາວສາມໝູດໝາຍອັນແຈ້ງຊັດຂອງໄມ້ກາງແຂນ
ຊຶ່ງຈະຖືກທວນຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດຂອງໜຶ່ງແສນສີໝູນສີພັນ.

ມັດທາຍ 26 – ໝູດໝາຍສິບປະການ

1. ແຜນການຂອງໜ້າປະໂລຫິດ ແລະພວກຜູ້ຖືກແກ່ ເພື່ອຈະຂ້າພຣະເຢຊູ (ຂໍ້ 3–5)

2. ການຊົງເຈົ້າທິບທານໃດຍົງຜູ້ມີກ້ອງຫຼິ້ນອາລາບາສເຕີ (ຂໍ້ 6–13)
3. ຢູດາຕົກລົງຈະທໍລະຍົດພຣະເຢຊູເພື່ອເງິນສາມສິບເຫຼ່ນ (ຂໍ້ 14–16)
4. ການຕຽມແລະການຮັບປະທານບັດສະຖາບັນພວກສາວົກ (ຂໍ້ 17–25)
5. ການສະຖາປະນາພິທີອາຫານແລງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ຂໍ້ 26–29)
6. ການພະຍາກອນເຖິງການທິບໃດຈະປະຕິເສດ (ຂໍ້ 30–35)
7. ຄວາມທຸກທໍລະມານໃນເກັດເຊມາເນ (ຂໍ້ 36–46)
8. ການທໍລະຍົດແລະການຈັບກຸມພຣະເຢຊູ (ຂໍ້ 47–56)
9. ພຣະເຢຊູຖືກພິຈາລະນາຄະດີໜ້າຄາຍາຟາ ແລະ ສະພາແຊນເຣດຣິນ (ຂໍ້ 57–68)
10. ການປະຕິເສດພຣະອົງສາມເທື່ອຂອງເປໂຕ (ຂໍ້ 69–75)

ມັດທາຍ 27 – ສິບຫຼັກໝາຍ

1. ພຣະເຢຊູຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບໍລິາດ (ຂໍ້ 1–2)
2. ຄວາມສຳນຶກຜິດ ແລະ ການຂ້າຕົວຕາຍຂອງຢູດາສ (ຂໍ້ 3–10)
3. ພຣະເຢຊູຕໍ່ໜ້າບໍລິາດ – ການພິຈາລະນາຄະດີຢ່າງເປັນທາງການຂອງໂຣມັນ (ຂໍ້ 11–14)
4. ການເລືອກບາຣາບັສແທນພຣະເຢຊູ (ຂໍ້ 15–26)
5. ບໍລິາດມອບພຣະເຢຊູໃຫ້ຖືກຕຶງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ (ລວມຢູ່ໃນການປ່ອຍບາຣັບບາ)
6. ການເຍາະເຍື້ຍ ແລະ ການໂບຍຕິດຍບັນດາທະຫານ (ຂໍ້ 27–31)
7. ການຖືກຕຶງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ (ຂໍ້ 32–44)
8. ການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ (ຂໍ້ 45–50)
9. ໝາຍສຳຄັນເໝືອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຝັງພຣະສົບໃດຍໂຍເຊັບຊາວອາຣີມາເທຍ (ຂໍ້ 51–61)
10. ການຕັ້ງຍາມເຜົາທຶບມຸງຝັງສົບ (ຂໍ້ 62–66)

ມັດທາຍ 28 – ຫຼັກໝາຍສາມປະການ

1. ການຄືນພຣະຊົນ ແລະ ອຸບມຸງທຶຫວ່າງເບົາ (ຂໍ້ 1–10)
2. ຄຳຕົວຂອງພວກຫົວໜ້າປະໂລຫິດແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່ທຶມີຕໍ່ພວກທະຫານ (vv. 11–15)
3. ພຣະບັນຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ (ຂໍ້ 16–20)

ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ປະສົບການຂອງພຣະຄຣິດ ຕັ້ງແຕ່ການຊົງຮັບການເຈົ້າທິບທານ ຈົນເຖິງພຣະບັນຊາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ໝາຍເຖິງການສືບສູດຂອງພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງໃນໂລກ ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂ່າວປະເສີດແກ່ທຸກປະຊາຊາດ, ສັນໃດ ຫຼັກໝາຍດັ່ງກ່າວກັນກໍໄດ້ຖືກຊຳອີກໃນປະສົບການຂອງຊົນທີ່ຍິ່ງເຫຼືອຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຂົາກຳລັງເຂົ້າໃກ້ການປິດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນ ແລະ ໄຊຊະນະສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ.

ບົດທີ່ຊາວຫົກເຖິງຊາວແປດ ເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງບັດສະຖາ ທີ່ຖືກຈັດໂຄງສ້າງຢູ່ເທິງ 23 ຈຸດໝາຍສຳຄັນ ຊຶ່ງຖືກທຳຊ້ຳໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດທີ່ນຳໄປສູ່ ແລະ ທິດຕິຕາມຫຼັກກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຖານະປະໂຫິດໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ ເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທຶສຸດ ເພື່ອການຊຳລະສະຖານນະມັດສະການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນໃນ Daniel 8:14; ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດໄປຫາຜູ້ຊົງພຣະຊົນນັ້ນດອນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນ Daniel 7:13;

ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ Malachi ໄດ້ພະຍາກອນໄວ້
ລ້ວນແຕ່ເປັນຄຳພັນລະນາເຖິງເຫດການດຽວກັນ;
ແລະເຫດການນີ້ຢັ້ງໃດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວເຂົ້າສູ່ພິສິມລົດ
ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເຣືອງຍິງພົມຈັນສົບຄົນ ໃນ Matthew 25." The Great
Controversy, 427.

ຈຸດສົນສຸດຂອງ 2300 ມື້ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຖືກເຮັດຊ້ຳອີກໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໝູດໝາຍ 23
ປະການທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນສາມບົດສຸດທ້າຍຂອງ Matthew
ຊື່ປອກເຖິງໂລຫິດອັນລຳຄ່າທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະສານຄວາມເປັນພຣະພາບເຂົ້າກັບມະນຸດພາບ.

"ການທູນຂໍຂອງພຣະຄຣິດເພື່ອມະນຸດໃນພຣະວິຫານເບື້ອງເທິງນັ້ນ
ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ແຜນການແຫ່ງຄວາມພົ້ນ
ບໍ່ຍິ່ງຫຍ່ອນໄປກວ່າການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ. ໂດຍການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງໄດ້ລົມວຽກງານນັ້ນ ຊຶ່ງຫຼັງຈາກການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ
ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນໄປເພື່ອເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນສະຫວັນ.
ພວກເຮົາຕ້ອງໂດຍຄວາມເຊື່ອເຂົ້າໄປພາຍໃນມ່ານ, 'ບ່ອນທີ່ຜູ້ນຳໜ້າໄດ້ເຂົ້າໄປເພື່ອພວກເຮົາ.' ຮິບຣູ
6:20. ທີ່ນັ້ນ ແຮງສະຫວ່າງຈາກໄມ້ກ້າງແຂນແຫ່ງຄາລວາຣີສ້ອງສະຫ້ອນອອກມາ. ທີ່ນັ້ນ
ພວກເຮົາອາດໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເຈັ້ງຊັດຍິ່ງຂຶ້ນເກືອບແກ່ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງການໄຖ່.
ຄວາມພົ້ນຂອງມະນຸດສຳເລັດລົງດ້ວຍຄຳໃຊ້ຈ່າຍອັນຫາທຶສຸດມາໄດ້ແກ່ສະຫວັນ; ການບູຊາທີ່ໄດ້ຖ່ວຍນັ້ນສົ່ງ
ມຄວນກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງອັນກວ້າງຂວາງທີ່ສຸດຂອງພຣະບັນຍັດອັນຖືກລະເມີດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດທາງໄປສູ່ພຣະບັນລັງຂອງພຣະບິຕາ, ແລະໂດຍຜ່ານການເປັນຄົນກ້າງຂອງພຣະອົງ
ຄວາມປາຖະໜາອັນຈິງໃຈຂອງທຸກຄົນຜູ້ມາຫາພຣະອົງໂດຍຄວາມເຊື່ອ ອາດຖືກນຳຂຶ້ນທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້."
The Great Controversy, 489.

ບົດທີ 23 ຂອງມັດທາຍເນັ້ນໜັກເຖິງການປະກາດໂທດເໜືອລະບົບບຸໂລຫິດຈອມບອມ. ບົດທີ 26 ຫາ 28 ເປັນ
omega ຂອງບົດທີ 23. ພວກເລວີຈອມບອມ, ການກະບົດທີ່ເພີ່ມທະວີຂຶ້ນຂອງພວກຜູ້ເຖົ້າຕະຫຼອດສີ່ຊົ່ວໂມງ,
ໄດ້ກັບໃຫ້ເກີດ waymarks ໃນສາມບົດສຸດທ້າຍ.

ບົດທີ່ຊາວສະໄໝຊື່ປອກວ່າ ວິທີການ "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ" ແມ່ນວິທີການຂອງພຣະຄຣິດ,
ເມື່ອພຣະອົງຊົງໃຊ້ການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອພັນລະນາເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເປັນຢູ່, ສິ່ງທີ່ໄດ້ເປັນມາແລ້ວ
ແລະສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ.

ການລົ້ມລົງຂອງເຢຣູຊາເລັມໃນປີ ຄ.ສ. 70
ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນດຽວກັນຂອງປີກັບວັນທີ່ເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍເປັນຄັ້ງທຳອິດໂດຍເນບູກາດເນັດຊາ.
ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມໂດຍເນບູກາດເນັດຊາເປັນປະຫວັດສາດໃນອະດີດ, ແລະປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດ,
ເມື່ອຕົກໄດ້ຍຶດເຢຣູຊາເລັມ, ໄດ້ເປັນສັນຍາລັກຕົວແບບເຖິງຈຸດຈົບຂອງໂລກ. ມັດທາຍ 24
ກຳລັງຍົກຊົງວິທີການ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ" ຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື່ປອກວ່າ "ວິທີການ"
ເປັນອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງພະຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ຢູ່ໃນບົດທີ 24 ນີ້ເື່ອງ ພຣະຄຣິດຊົງຊື່ປອກເຖິງຄວາມຈຳເປັນແຫ່ງການເຂົ້າໃຈ
"ສິ່ງໜ້າກຽດຊົງແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ" ທີ່ດານເຮັດພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້
ຊຶ່ງເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈພົ້ນຖານຢ່າງແທ້ຈິງຂອງ William Miller,
ແລະເປັນສັນຍະລັກທີ່ສະຖາປະນານິມິດໃນພຣະທຳດານເຮັດ. ມັນຍັງເປັນຕົວແທນແຫ່ງການກະບົດຂອງ
Adventism ອີກດ້ວຍ ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຄວາມເຂົ້າໃຈແບບ Millerite ກ່ຽວກັບ "ສິ່ງປະຈຳວັນ"
ໃນພຣະທຳດານເຮັດ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ມີສ່ວນໃນຄວາມຫລົງຜົດອັນແຮງກ້າຕາມ 2 ເທຣະໂລນກິາ ບົດທີສອງ.

ບົດນີ້ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບ ລູກ 21 ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊື້ບອກເຖິງວັນທີ August 11, 1840 ຈົນເຖິງ October 22, 1844, ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງ 9/11 ໄປຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ມັນຍັງເຊື່ອມໂຍງກັບ "ເວລາຂອງຄົນຕ່າງຊາດ" ໃນ ລູກ 21:24 ອີກດ້ວຍ ຊຶ່ງເປັນກຸນແຈຫຼັກສໍາລັບການໄຂເປີດ "ເຈັດເວລາ" ຂອງໄມເຊ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງກັບການວັດພຣະວິຫານໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີສິບເອັດ.

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍບົດທີຊາວສາມ, ຕາມດ້ວຍ 24 ແລະ 25, ແລ້ວຈົບສິ້ນສຸດດ້ວຍບົດທີ 26 ຫາ 27, ສາມບົດທີ່ມີຫຼັກໝາຍຊາວສາມປະການ ຊຶ່ງເປັນໂອເມກາຕ່ອາວຸດຂອງບົດທີຊາວສາມ. ບົດທີຊາວຫົກ ບວກກັບ ຊາວເຈັດ ແລະ ຊາວແປດ ເທົ່າກັບ "81," ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງຖານະປະໂລຫິດ. ໂດຍອາໄສພະຍານສາມປະການ (ປະຖົມມະການ, ມັດທາຍ ແລະ ພຣະນິມິດ) ບົດທີ 11 ຫາ 22 ເປັນເສັ້ນດຽວ. ບົດທີ 23 ຫາ 28 ເປັນເສັ້ນແຫ່ງຄວາມຈິງ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ 23 ແລະ ສິ້ນສຸດດ້ວຍ 23.

ບົດທີຫົກຈົນເຖິງບົດທີສິບ ແມ່ນແນວຄຳພະຍາກອນສາຍທຳອິດໃນພຣະທຳມັດທາຍ. ສິບບົດ, ຕາມດ້ວຍສິບສອງບົດ, ແລະຕາມດ້ວຍຫົກບົດ. ການດົນໃຈແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ພຣະທຳທຸກເຫຼົ່າໃນພຣະຄຳພີວັນມາບັນຈົບ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນພຣະນິມິດ; ເພາະສະນັ້ນ ພຣະທຳທຸກເຫຼົ່າໃນພຣະຄຳພີວັນມາບັນຈົບ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນພຣະທຳມັດທາຍເຊັ່ນກັນ. ມັດທາຍ, ໃນຖານະເປັນພຣະພັກແຫ່ງສົງໂຕຈາກເຜົ່າຢູດາ, ໄດ້ຊື້ບອກຄຳພະຍາກອນພຣະເມຊີອີ່ຫຼ່າງແນ່ນອນຈຳນວນສິບສອງປະການ, ແລະຂໍ້ຄວາມທັງສິບສອງຕອນນັ້ນກໍກຳເນີດເປັນໝູ່ໝາຍຂອງປະຫວັດສາດຂອງພວກມົນເລໂຮດ ແລະ ຜູ້ໜັງແສນສີໝູ່ນີ້ສື່ພັນ. ດັ່ງທີ່ພຣະນິມິດເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ພຣະທຳມັດທາຍບົດທີຫົກກໍກຳເນີດການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດຊຶ່ງເຊື່ອມໂຍງກັບຊີວິດ ແລະ ຄຳພະຍານຂອງໄມເຊ, ກັບປະຫວັດສາດຂອງບໍລະບົກຕໍ່ພຣະຄຣິດ ໃນຂະນະທີ່ຊື້ບອກອົງປະກອບສາມປະການຂອງຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍຜູ້ພະຍາກອນ, ປະໂລຫິດ, ແລະ ກະສັດ.

ພຣະກົດຕົກມັດທາຍເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນບັນບົດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບ ບຸລິນຊາດທີ່ຖືກຊົງເລືອກ. ຈາກອັບຮາຮາມເຖິງດາວິດມີ 14 ຊົ່ວຄາວ, ຈາກດາວິດເຖິງການຖືກກວາດຕ້ອນໄປບາບີໂລນມີ 14 ຊົ່ວຄາວ, ແລະຈາກບາບີໂລນເຖິງພຣະຄຣິດກໍມີ 14 ຊົ່ວຄາວ, ລໍາດັບເຊື້ອສາຍຂອງພຣະຄຣິດໃນມັດທາຍສອດຄ່ອງກັບໄມເຊ, ເພາະໄມເຊແມ່ນອາວຸດຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ເປັນໂອເມກາ. ຊີວິດຂອງໄມເຊອັນມີໜັງຮ້ອຍຊາວບີ ສອດຄ່ອງກັບໜັງຮ້ອຍຊາວບີແຫ່ງເວລາທົດລອງໃນປະຫວັດຂອງໂນອາ. ເຫດສະນັ້ນ ພັນທະສັນຍາຂອງໂນອາຈຶ່ງເຊື່ອມໂຍງກັບພັນທະສັນຍາແຫ່ງບຸລິນຊາດທີ່ຖືກຊົງເລືອກ. ໜັງຮ້ອຍຊາວບີຂອງໄມເຊເປັນຕົວແທນຂອງສາມຊ່ວງເວລາລະ 40 ປີ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງໂດຍໄມເຊຂ້າຊາວອີຢິບໃນຕອນທ້າຍຂອງ 40 ປີທຳອິດ, ແລະບຸດຫົວບີ, ພາໂຣ ແລະກອງທັບຂອງລາວຖືກຂ້າໃນຕອນທ້າຍຂອງຊ່ວງ 40 ປີທີສອງ. ຊ່ວງ 40 ປີທີສອງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການກະບົດທຶກາເດັດ ແລະຊ່ວງ 40 ປີທີສາມສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການກະບົດຄັງທີສອງທຶກາເດັດ. ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທັງສາມຂອງອາວຸດສິ້ນສຸດລົງທຶກາເດັດ ແລະເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທັງສາມຂອງລໍາດັບເຊື້ອສາຍໃນມັດທາຍສິ້ນສຸດລົງທຶກາເດັດ, ການຖືກກວາດຕ້ອນໄປບາບີໂລນ ແລະຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ.

ເມື່ອອັນພາຂອງໄມເຊຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບໂອເມກາຂອງພຣະຄຣິດ ກໍມີພະຍານຫົກປະການຂອງກາເດດ ຊຶ່ງຄື 1863 ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດ. ລໍາດັບເຊື້ອສາຍໃນພຣະທຳມັດທາຍໄດ້ຈັດວາງກະສັດດາວິດໄວ້ທຶກາເດດ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ເດອດເວນຕິສທິຕົກອອກຈາກຄວາມເຊື່ອຖືກນຳໄປສູ່ບາບີໂລນ ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຢືນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນຈຳນວນໜັງແສນສີໝູ່ນີ້ສື່ພັນ.

ໂດຍການຈັດວາງດາວວິໄວທິກິດໝາຍວັນອາທິດ ພະຍານປະການທຳສອງຂອງດາວວິຈົງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ
ໂດຍດາວວິເປັນໜຶ່ງໃນສາມຕົວແທນມະນຸດທິລົມຮັບໃຊ້ເມື່ອພວກເຂົາມີອາຍຸສາມສິບປີ. ພຣະຄຣິດ, ດາວວິ,
ໂຢເຊັບ ແລະ ເອເຊກຽນ ລ້ວນແຕ່ເລີ່ມພາລະກິດຂອງຕົນເມື່ອອາຍຸສາມສິບປີ. ຮ່ວມກັນແລ້ວ
ບຸກຄົນທັງສີ່ຜູ້ມີອາຍຸສາມສິບປີທິລົມຮັບໃຊ້ນັ້ນ
ເປັນຕົວແທນຂອງການປະສານຮ່ວມກັນລະຫວ່າງພຣະພາບແຕ່ງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດສະພາບ
ເມື່ອຄຣິສຕະຈຳກັນກັບຖືກປ່ຽນສະພາບເປັນຄຣິສຕະຈຳກັນຜູ້ມີໄຊ. ຄຣິສຕະຈຳກັນນັ້ນປະກອບດ້ວຍຜູ້ພະຍາກອນ,
ປະໂຣຫິດ ແລະ ກະສັດ. ການປ່ຽນສະພາບນັ້ນຖືກໝາຍໂວທິກິດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງກໍຄືກາເດດເຊັນກັນ ດັ່ງນັ້ນ
ດາວວິໃນລຳດັບເຊື້ອສາຍຂອງມັດທາຍຈົ່ງສອດຄ່ອງກັບດາວວິຜູ້ມີອາຍຸສາມສິບປີ.

ສາມສິບປີແຫ່ງການຕຽມພ້ອມນັ້ນສອດຄ່ອງກັບສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງອັບຣາຮາມ,
ແລະຍັງສອດຄ່ອງກັບອາຍຸຂອງປະໂລຫິດ ແລະ 1290 ປີຂອງດານເືອນ 12:11 ອີກດ້ວຍ. ໃນບົດຄວາມຕາໄປ
ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາຄຳພະຍາກອນຝ່າຍພຣະເມື່ອອາທິດສິບສອງຂຶ້ນພາຍໃນພຣະທຳມັດທາຍ. ກ່ອນອັນ
ພວກເຮົາກຳລັງລະບຸແນວຄຳພະຍາກອນສາມແນວພາຍໃນມັດທາຍ; ບົດທິໜຶ່ງເຖິງບົດທິສິບ,
ຕໍ່ດ້ວຍບົດທິສິບເອັດເຖິງບົດທິຊາວສອງ, ແລະຈາກນັ້ນບົດທິຊາວສາມເຖິງບົດທິຊາວແປດ.

"ໃນລະຍະເວລາໜຶ່ງຫຼັງຈາກຄວາມຜິດຫວັງໃນປີ 1844, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍຶດຖື,
ຮ່ວມກັນກັບຄະນະຜູ້ເຊື່ອການສະເດັດມາ,
ວ່າປະຕູແຫ່ງພຣະກະລຸນາໄດ້ຖືກປິດລົງຕະຫຼອດໄປແລ້ວສຳລັບໂລກ.
ທ່ານໄດ້ຖືກຮັບໂວກ່ອນທີ່ມີຄຳອ້າງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.
ຄວາມສະຫວ່າງທິພຣະເຈົ້າປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນແມ່ນສົ່ງທິໄດ້ແກ່ຂໍ້ຄວາມຜິດພາດຂອງພວກເຮົາ,
ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດເຫັນຈຸດຍືນທິແທ້ຈິງ."

"ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນທິດສະດີລືອງປະຕູທິປິດແລ້ວ,
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນຄວາມໝາຍທິພວກເຮົາໃນຕອນຕົ້ນໄດ້ໃຊ້ຄຳນີ້
ຫຼືໃນຄວາມໝາຍທິບັນດາຜູ້ຄົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ມັນ."

"ໃນສະໄໝຂອງໃນອາ ມີປະຕູທິຖືກປິດຢູ່ ໃນເວລານັ້ນ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖອນຕົນອອກຈາກເຊື້ອຊາດມະນຸດຜູ້ມີບາບ
ຊຶ່ງໄດ້ພິພາດໄປໃນນ້ຳແຫ້ງນ້ຳຖ້ວມ. ພຣະເຈົ້າເອງໄດ້ປະທານຂ່າວສານລືອງປະຕູທິຖືກປິດແກ່ໃນອາວາ:
'ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາຈະບໍ່ຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດຕະຫຼອດໄປ, ເພາະວ່າເຂົາກໍເປັນເນື້ອໜຶ່ງເໝືອນກັນ:
ແຕ່ວັນຂອງເຂົາຈະເປັນໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວປີ' (Genesis 6:3)."

"ໃນສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ ມີປະຕູທິຖືກປິດແລ້ວ.
ພຣະເມດຕາໄດ້ຢຸດການວົງວອນເພື່ອຊາວເມືອງໃຊ້ໂດມ, ແລະທຸກຄົນນອກຈາກໂລດ ກັບພັນລະຍາ
ແລະບຸດສາວສອງຄົນຂອງລາວ ໄດ້ຖືກເຜົາຜານໂດຍໄຟທິຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ."

"ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ ມີປະຕູທິຖືກປິດລົງ.
ພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດແກ່ພວກຢິວຜູ້ເຊື່ອໃນຄົນຮຸ່ນນັ້ນວ່າ,
'ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າຖືກປະຖົມໄວ້ແກ່ພວກເຈົ້າໃຫ້ເບົາບ່ຽວ' (Matthew 23:38)."

"ເມື່ອທອດພຣະເນດລົງຕາມກະແສແຫ່ງການເວລາໄປສູ່ວັນສຸດທ້າຍ,
ຄຣິດອຳນາດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດອົງດຽວກັນນັ້ນໄດ້ປະກາດຜ່ານໂຢຮັນວ່າ: 'ພຣະອົງຜູ້ບໍລິສຸດ, ພຣະອົງຜູ້ສັດຈົງ,
ພຣະອົງຜູ້ຊົງຖືກແຈ້ງຂອງດາວວິ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປີດ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເປີດໄດ້; ແລະຊົງປິດ
ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດເປີດໄດ້' (ພຣະນິມິດ 3:7)."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນນິມິດ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄົງເຊື່ອຢູ່ ວ່າໃນປີ 1844
ໄດ້ມີປະຕູທິຖືກປິດ."

ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງແລະອົງທີ່ສອງ
ແລະໄດ້ປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງນັ້ນ, ກໍໄດ້ຖືກປະໄວໃນຄວາມມັດ. ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມຮັບມັນ
ແລະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ນຳການປະກາດຂ່າວສານຈາກສະຫວັນນັ້ນ,
ແລະຕໍ່ມາໄດ້ປະຖົມຄວາມເຊືອຂອງຕົນ ແລະປະກາດວ່າປະສົບການຂອງຕົນເປັນການຫຼົງຜິດ,
ດ້ວຍເຫດນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພຣະວິນຍານນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ວົງອອນກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ."

"ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງ ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນການປະຕິເສດຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ.
ມີແຕ່ພວກຄົນຈຳພວກທີ່ໄດ້ດູກຄວາມສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ອາດເຂົ້າເຖິງໄດ້. ແລະດັ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນ
ຄົນຈຳພວກນັ້ນຮ້ອນທັງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບຂ່າວສານເມື່ອມັນຖືກນຳສະເໜີແກ່ພວກເຂົາ
ແລະທັງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມັນແລ້ວ ແຕ່ຕໍ່ມາກໍປະຖົມຄວາມເຊືອຂອງຕົນ.
ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນອາດມີຮູບແບບແຫ່ງຄວາມຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ແລະອ້າງຕົນວ່າເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ;
ແຕ່ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີຄວາມຜູກພັນອັນມີຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າ
ພວກເຂົາຈຶ່ງຈະຖືກນຳໄປເປັນເຊື້ອໂດຍການຫລອກລວງຂອງຊາຕານ.
ຄົນສອງຈຳພວກນີ້ຖືກນຳມາໃຫ້ເຫັນໃນນິມົດ—ຄື
ຜູ້ທີ່ປະກາດວ່າຄວາມສະຫວ່າງທີ່ພວກເຂົາເຄືອຕິດຕາມນັ້ນເປັນການລວງຫລອກ
ແລະຄົນອະທຳຂອງໂລກຜູ້ທີ່ເມື່ອໄດ້ປະຕິເສດຄວາມສະຫວ່າງແລ້ວ ກໍໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າປະຕິເສດ.
ບໍ່ມີການອ້າງເຖິງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນຄວາມສະຫວ່າງ ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນການປະຕິເສດມັນ."
Selected Messages, book 1, 62, 63.

"ບັນດາຜູ້ທີ່ໂດຍຄວາມເຊືອຕິດຕາມພຣະເຢຊູໃນພາລະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການລົບລ້າງບາບ
ຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດແຫ່ງການຊົງເປັນຄົນກາງຂອງພຣະອົງເພື່ອເຂົ້າທັງຫຼາຍ,
ໃນຂະນະທີ່ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດຄວາມສະຫວ່າງທີ່ເຮັດໃຫ້ງານຮັບໃຊ້ນັ້ນກົດແຈ້ງ
ກໍບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍການນັ້ນ.
ຊາວຢົວຜູ້ປະຕິເສດຄວາມສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ປະທານໃນການສະເດັດມາຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະເຊືອໃນພຣະອົງໃນຖານະພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກ
ກໍບໍ່ອາດໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດຜ່ານພຣະອົງ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໃນການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍລິສຸດໃນສະຫວັນດ້ວຍໂລຫິດຂອງພຣະອົງເອງ
ເພື່ອຫຼັງພຣະພອນແຫ່ງການຊົງເປັນຄົນກາງຂອງພຣະອົງລົງເທິງພວກສາວົກ,
ພວກຢົວກໍຖືກປະໄວໃນຄວາມມັດສົນເຊີງ ໃຫ້ດຳເນີນການຖວາຍບຸຊາ
ແລະເຄື່ອງຖວາຍອັນໄຮ້ປະໂຫຍດຂອງເຂົາຕໍ່ໄປ. ການຮັບໃຊ້ຂອງແບບຢ່າງ ແລະເງົາໄດ້ສືບສຸດລົງແລ້ວ.
ປະຕູນັ້ນ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນມະນຸດເຄືອພົບທາງເຂົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ເປີດອີກຕໍ່ໄປ.
ພວກຢົວໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະສະແຫວງຫາພຣະອົງໃນທາງດຽວທີ່ໃນເວລານັ້ນຈະພົບພຣະອົງໄດ້, ຄື
ຜ່ານການຮັບໃຊ້ໃນສະຖານບໍລິສຸດໃນສະຫວັນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ພົບການສາມັກຄີທຳກັບພຣະເຈົ້າ.
ສຳລັບເຂົາ ປະຕູນັ້ນໄດ້ປິດແລ້ວ. ເຂົາບໍ່ມີຄວາມຮູ້ຈັກພຣະຄຣິດໃນຖານະເຄື່ອງບຸຊາອັນແທ້ຈິງ
ແລະເປັນຄົນກາງພຽງຜູ້ດຽວຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ; ເຫດສະນັ້ນ
ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ອາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດແຫ່ງການຊົງເປັນຄົນກາງຂອງພຣະອົງ."

"ສະພາບຂອງພວກຢົວທີ່ບໍ່ເຊືອນັ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນສະພາບຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ປະມາດ ແລະບໍ່ເຊືອ
ໃນໝູ່ຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ,
ຜູ້ຊຶ່ງຈົ່ງໃຈຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ຕໍ່ພຣະລາຊາກົດຂອງພຣະມະຫາປະໂລຫິດສູງສຸດຜູ້ຊົງພຣະເມດຕາຂອງພວກເຮົາ.
ໃນພິທີການອັນເປັນແບບຢ່າງນັ້ນ, ເມື່ອມະຫາປະໂລຫິດເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ,
ຊາວອິສະຣາເອນທັງໝົດຖືກກຳນົດໃຫ້ມາຊຸມນຸມຢູ່ຮອບພຣະວິຫານ
ແລະຖ່ອມຈິດວິນຍານຂອງຕົນລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍທຳທີ່ອັນເຄັ່ງຂັ້ນທີ່ສຸດ,

ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການອະໄພບາບຂອງຕົນ ແລະຈະບໍ່ຖືກຕັດອອກຈາກຊຸມຊົນ.
ໃນວັນແຫ່ງການລົບລຸ້ນທຶນບາບອັນເປັນຂອງຈິງນີ້, ຍັງຈຳເປັນຫຼາຍເທົ່າໃດທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈພຣະ
ລາຊາດີຂອງພຣະມະຫາປະໂລຫິດສູງສຸດຂອງພວກເຮົາ
ແລະຮູ້ວ່າໜ້າທີ່ໃດແດ່ທີ່ຖືກຮຽກຮ້ອງຈາກພວກເຮົາ."

"ມະນຸດບໍ່ອາດປະຕິເສດຄຳເຕືອນຊົງພຣະເຈົ້າໃນຄວາມເມດຕາຊົງສົງມາເຖິງພວກເຂົາໄດ້ໂດຍບໍ່ຖືກລົງໂທ
ດ. ໃນສະໄໝຂອງໂນອາ ຂ່າວສານຈາກສະຫວັນໄດ້ຖືກສົງມາສູ່ໂລກ,
ແລະຄວາມພັນຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນຢູ່ກັບວິທີທີ່ພວກເຂົາປະຕິບັດຕໍ່ຂ່າວສານນັ້ນ.
ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາປະຕິເສດຄຳເຕືອນນັ້ນ
ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຖອນອອກຈາກເຊື້ອຊາດທີ່ບາບຊົ່ວ,
ແລະພວກເຂົາກໍ່ພິນາດໄປໃນນ້ຳແຫ່ງນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່. ໃນສະໄໝຂອງອັບຣາຮາມ
ຄວາມເມດຕາໄດ້ຢຸດເຊົາການອ້ອນວອນຕໍ່ຊາວເມືອງໃນໂດມຜູ້ມີຄວາມຜິດ,
ແລະທຸກຄົນນອກຈາກໂລດຟອມດ້ວຍພັນລະຍາແລະບຸດສາວສອງຄົນຂອງລາວ
ກໍ່ຖືກເຜົາຜານໝົດສິ້ນດ້ວຍໄຟທີ່ຖືກສົງລົງມາຈາກສະຫວັນ. ກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ.
ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດແກ່ພວກຢິວຜູ້ບໍ່ເຊືອໃນຄົນຮຸ່ນນັ້ນວ່າ: 'ເບິ່ງເຖິດ,
ເຮືອນຂອງພວກທ່ານຖືກປະໄວໃຫ້ຮ້າງເປົ່າແກ່ພວກທ່ານ.' Matthew 23:38.
ເມື່ອທອດພຣະເນດລົງໄປຍັງວັນສຸດທ້າຍ ພຣະອຳນາດອັນຫາທຶສຸດມີໄດ້ຈຳກັດອົງດຽວນີ້
ຊົງປະກາດກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ 'ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮອດຄວາມພັນ'
ວ່າ: 'ເພາະເຫດນີ້ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົງຄວາມຫລົງຜິດອັນແຮງກ້າມາເຖິງພວກເຂົາ
ເພື່ອພວກເຂົາຈະເຊືອຄຳຕົວະ; ເພື່ອວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊືອຄວາມຈິງ ແຕ່ພິຈາລະນາໃນຄວາມອະທຳ
ຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດທັງໝົດ.' 2 Thessalonians 2:10-12.
ເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດຄຳສອນແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ
ພຣະເຈົ້າກໍ່ຊົງຖອນພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ແລະປະພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ແກ່ການລ້ວງທຶພວກເຂົາຮັກ."
The Great Controversy, 430, 431.